

Kesälomalle

Kesä on hehkeimmillään. Aurinko paistaa. Elämme ehkä koko kesän lämpimintä viikkoa. Moni on jo kesälomalla, osa meistä aloittaa loman vähän myöhemmin. Jostain syystä olo on erilainen kuin yleensä ennen kesälomaa. Lomaa odottaa aina kovasti. Olo on jotenkin ryytynyt. Univelkaa on kertynyt. Yhtään päivää ei jaksaisi enempää. On tehty kesälomasuunnitelmia. Missä reissataan tänä kesänä, kotimaassa vai ulkomailla, isommalla vai pienemmällä porukalla, uudessa vai tutussa kohteessa?

Nyt olo on melko levollinen. Ei ole univelkaa, työt on ehtinyt tehdä, pääosin ihan määräajassa. Työmatkojen puuttuminen on antanut lisää aikaa, osin työntekeemiselle, osin muulle liikkumiselle, levolle ja harrastuksille. Sosiaalista kuormaa ei ole ollut liikaa, tosin läheisten näkemisestä livenä on havaittavissa puutetta. On otettu digiloikka ja opittu tekemään etätöitä. Keskittyminen ja työn tehokkuus ovat lisääntyneet.

Taustalla kummittelee kuitenkin tunne, joka muistuttaa lievää mutta harmillisen pitkään jatkunutta päänsärkyä. Se taitaa olla muisto koronakeväästä, rajoituksista ja ohjeista, turvaväleistä ja tehostetusta käsihygieniasta. Muisto siitä, miten nopeasti elämämme muuttui, kaikkialla maailmassa. Muisto siitä, miten pieni ihminen saavutuksineen on sinänsä mitättömän tuntuisen mutta ihmiselle uuden ja vaarallisen viruksen edessä. Toivottavasti se on muisto myös siitä, mihin kannattaa keskittyä. Toiset ihmiset. Yhdessä olo. Hiljaa eteneminen. Elämän pienet, tärkeät asiat.

Hyvää kesää kaikille!

Anne Ylönen

toiminnanjohtaja